

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v B., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8 C 140/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. októbra 2012 sp. zn. 4 NcC 617/2012 a proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. februára 2013 sp. zn. 4 NcC 41/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaniach **z a s t a v u j e**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Prievidza žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobe medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Prievidza, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Trenčíne rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Prievidza považoval žalobu v uvedenej časti za námietku zaujatosti sudcov, a preto po vyjadrení sa jeho sudcov predložil spis Krajskému súdu v Trenčíne.

Krajský súd v Trenčíne skúmal existenciu dôvodov vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania veci iba vo vzťahu k sudkyňi JUDr. Valérii Píšovej a uznesením z 30. októbra 2012 sp. zn. 4 NcC 617/2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Valéria Píšová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 8 C 140/2012. V odôvodnení uviedol, že postupoval podľa § 14 a nasl. O.s.p. a dospel k záveru, že u tejto sudkyne nie sú dané okolnosti, ktoré by ju vylučovali z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Opatrením predsedu Okresného súdu Prievidza z 12. novembra 2012 Spr. 1439/12 bola v dôsledku prerušenia funkcie JUDr. Valérie Píšovej od 1. decembra 2012 vec náhodným výberom pridelená JUDr. Ľubici Chmelanovej. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Trenčíne skúmal existenciu dôvodov vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania aj vo vzťahu k JUDr. Ľubici Chmelanovej, ktorá podľa rozvrhu práce tohto okresného súdu má predmetnú vec prejednať a rozhodnúť. Aj v prípade tejto sudkyne nebola zistená žiadna z okolností, ktorá by ju v zmysle § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z prejednávania a rozhodovania tejto veci, preto uznesením z 19. februára 2013 sp. zn. 4 NcC 41/2013 rozhodol o jej nevyklúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Uvedené uznesenia Krajského súdu v Trenčíne napadla žalobkyňa dovolaniami, ktoré odôvodnila tým, že v konaní rozhodovali vylúčení sudcovia (§ 237 písm. g/ O.s.p.), dovolaním napadnuté rozhodnutie sú vecne nesprávne a zasahujú do jej práva na nestranný súd a zákonného sudcu. Žiadala napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smerujúci proti rozhodnutiam, proti ktorým ich zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto

ustanovenia môže účastník konania napadnúť dovolaním iba právoplatné rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade dovolania smerujú proti rozhodnutiam, ktorým Krajský súd v Trenčíne rozhodoval nie ako súd odvolací (nekonal v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.), ale ako súd nadriadený Okresnému súdu Prievidza (konal v zmysle § 14 a nasl. O.s.p.). Dovoláním žalobkyne je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu; takéto rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolania.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci patriacej do právomoci súdov je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Najvyšší súd preto konanie o dovolaniach žalobkyne zastavil.

Dovolaateľka z procesného hľadiska zavinila, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť žalovanej trovy tohto konania. Dovolací súd žalovanej nepriznal náhradu trov konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. februára 2014

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková